

Przegląd czasopism

Liturgia Sacra 24 (2018), nr 2, s. 625–629

DOI: 10.25167/LitS/24(2018)2/625-629

ANNALES LUBLINENSES PRO MUSICA SACRA 8–9 (2017–2018)

Ukazujący się od 2010 r. *Rocznik Instytutu Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II* tym razem stanowi numer podwójny. Pismo poświęcone monodii liturgicznej jest owocem troski o odpowiedni kształt muzyki w liturgii, która zachowując wysoki poziom artystyczny, powinna przede wszystkim wyrażać ducha sprawowanych obrzędów oraz unosić serca i myśli wiernych ku Najwyższemu. Bieżące wydanie *Annales Lublinenses pro Musica Sacra* podkreśla, jak ważnym elementem życiowym dla Kościoła są czynności liturgiczne, ściśle powiązane z muzyką, uwypuklającą ich znaczenie i doniosłość.

W niniejszej publikacji, prócz wstępu *Od Redakcji*, wyróżniono pięć zasadniczych części. W dziale *Dokumenty Kościoła w Polsce* znalazł się przedruk najnowszej *Instrukcji Konferencji Episkopatu Polski o muzyce kościelnej* z 2017 r. Drugi dział stanowią przekrojowe artykuły, naświetlające współczesne, jak również historyczne problemy muzyki Kościoła. Ks. Jerzy Bisztyga przybliży postać sandomierskiego kapłana – ks. Stefana Świetlickiego, który w swoim życiu wiele miejsca poświęcił rozważaniom na temat muzyki kościelnej, jej uwarunkowań, problemów oraz wyzwań przed nią stojących. Pieśni ku czci świętych zawarte w kancjona-le Stanisława Serafina Jagodyńskiego (wyd. z 1638 i 1695 r.) analizuje natomiast ks. Stanisław Garnczarski. Naświetla on wpiery sylwetki patronów, którym zostały poświęcone poszczególne kompozycje, przechodząc następnie do kontekstu źródłowego, poetyckiego i melodycznego badanych śpiewów. W alarmująco zatytułowanym artykule *Tragedii „Kyrie” ciąg dalszy* ks. Ireneusz Pawlak przybliży wielowiekową, bogatą tradycję śpiewu *Kyrie eleison*, jego kształt i przemiany, które

doprowadziły go – jak zaznacza autor – do statusu „liturgicznego tułacza”. Myślą przewodnią kolejnego tekstu, również ks. Pawlaka, jest refleksja nad *Instrukcją Episkopatu Polski o muzyce kościelnej*. W kilku punktach autor przedstawia wizje i możliwości rozwoju muzyki kościelnej w Polsce.

Dalszą część omawianego numeru czasopisma stanowią *Recenzje*. Na dwie początkowe składają się omówienia ks. I. Pawlaka. Najpierw przygląda się on wydawnemu dla Kościoła katolickiego w Chinach śpiewnikowi, podając również przykłady tamtejszego zapisu pieśni. Następnie zwraca uwagę na opublikowaną w 2017 r. kopię *Kancyonału pieśni nabożnych z 1721 r.*, która ukazała się w Krakowie za sprawą muzykologa – ks. Stanisława Garnczarskiego oraz polonisty i językoznawcy – Jana Godynia. Beata Bodzioch przypatruje się natomiast rozprawie naukowej ks. Dariusza Sobczaka, dotyczącej ks. prof. Ireneusza Pawlaka i jego koncepcji odnowy muzyki kościelnej. Ostatnią z recenzji stanowi tekst ks. D. Sobczaka, który bierze pod lupę pracę ks. Jerzego Bisztygi, skupiającą się na tradycji muzycznej diecezji sandomierskiej w 200-lecie jej istnienia.

Całość numeru uzupełniają *Wspomnienia* ks. Michała Olejarczyka, kreślącego postać ks. Zbigniewa Rogali – oddanego animatora muzyki kościelnej w diecezji kieleckiej, a także ks. Piotra Wiśniewskiego, przybliżającego sylwetkę o. prof. dr. hab. Józefa Ścibora CSsR, który wiele uwagi poświęcił tłumaczeniom zawłości tonalnych śpiewów gregoriańskich. Zwieńczenie wydania stanowi natomiast homilia ks. Ireneusza Pawlaka, wygłoszona w kościele akademickim KUL z okazji uroczystości św. Cecylii w listopadzie 2017 r.

Ogólnie 144-stronicowy egzemplarz najnowszego rocznika *Annales Lublinenses pro Musica Sacra* porusza niezwykle aktualne zagadnienia i problemy muzyki kościelnej w Polsce, która wymaga nieustannej troski i pielęgnowania. Zawarte rozważania naświetlają aktualny jej stan i potrzeby na tle kontekstów historycznych. Warto więc zatrzymać się nad tym jakże ważnym elementem, gdyż „muzyczna tradycja całego Kościoła stanowi skarbiec nieocenionej wartości, wyróżniający się wśród innych form wyrazu artystycznego szczególnie tym, że śpiew kościelny, jako związany ze słowami, jest nieodzowną oraz integralną częścią uroczystej liturgii” (KL 112).

Ewelina Szendzielorz
Instytut Muzykologii UW